

Kurvikkaat kurkut

Ihmiselle on hyväksi, jos löytyy aina joku ylempänä istuva syyllinen. Perheessä vanhemmat, koulussa opettajat, töissä pomot, kunnassa pikkupoliitit, kansakunnassa isot poliitit ja Euroopassa Euroopan Unioni. Saa purettua paineita ja helpotettua omaa taapertamistaan.

Populisti Soini ja hänen perässä juoksijansa toittavat, että missä eeuu siellä ongelma. Kansa uskoo ja ääniä ropisee. Kannatus kasvaa, kunnes joku joskus joutuu joihinkin oikeisiin hommiin ja kantamaan vastuuta. Näin kävi vennamolaisillekin. Lepänen ei saanut työttömyyttä tukahdutettua, ja poika Vennamokin aikansa ministerinä venkoiltuaan jätti politiikan ja siirtyi rahahommiin.

Vähintäänkin nyt maailmantalouden myllerryksessä luulisi suomalaisten ymmärtävän EU:n merkityksen. Ei tule enää kymmenen vuoden välein devalvaatioita, joilla huiputetaan palkansaajilta rahat maan- ja puunomistajien sekä muita raaka-aineita hallitsevien laareihin. Puunjalostusteollisuuden pomoilta vaan näyttää tässä menossa pallo hukkuneen.

Ei tule enää Soros kumppaneineen pelaamaan pienen Suomen valuutalla eikä huiputamaan maan hallitusta ja keskuspankkia. Soini kavereineen pitäisi lähettää Islantiin opintomatkalle katsomaan, missä se ongelma oikein luuraa.

EU:n vastustajat ovat hakemalla hakeneet esimerkkejä Brysselin byrokraattien hulluista direktiiveistä. Koko Suomen EU-kauden ajan on vitsailtu Brysselin kurkkudirektiivillä, joka määrittelee tuotteiden muodon ja koon. Kurkut eivät saa olla liian käyriä tai muuten venkuroita.

Koko ajan on kuitenkin unohtunut pääasia. Ei tämä elintarvikkeiden muotoa koskeva direktiivi ollut mikään Euroopan Unionin eikä sen virkamiesten idea.

Hedelmien ja vihannesten kokoa ja muotoa säätelevät direktiivit syntyivät isojen maiden tuottajien vaatuksesta. Jos vaikkapa kurkut olisivat kaikki saman kokoisia, niitä mahtuisi enemmän laatikoihin, eikä joka laatikkoa tarvitsisi punnita eikä sen sisältöä laskea. Ranskan, Italian ja Espanjan tuottajajärjestöt jyräsivät vaatimuksen läpi.

Kurkkudirektiivistä tuli aika tarkka. Sen mukaan erityisluokkaan ja ensimmäiseen luokkaan kuuluvien kurkkujen käyryys saa olla enintään 10 millia 10 sentin matkalla. Tätä käyremmät kurkut menevät yleensä kakkosluokkaan. Myös samaan laatikkoon pakattujen kurkkujen painoeroa rajoitetaan. Niin ykkös- kuin kakkosluokankin kurkut päätyvät kyllä myyntiin, mutta kakkosluokan kurkut ovat vähän halvempia.

Onneksi maatalouskomissaariksi tuli tomera tanskalainen tati Mariann Fischer Boel, joka ryhtyi ajamaan hedelmien ja vihannesten muotodirektiivin muuttamista. Se ei ollut helppoa. Samat suuret maat Ranska, Italia ja Espanja vastustivat muutosta viimeiseen asti. Kymmenelle tuotteelle kuten esimerkiksi mansikalle ja omenalle jätettiin vielä joitakin erityisvaatimuksia.

Että se siitä direktiivistä. Ei se kai paljoa ketään hyödyttänyt. Mollasi vaan Brysselin byrokraattien mainetta ja antoi populisteille iskukirveitä.

pajen